

கீதாசாரத் தாலாட்டு

வெளியீடு

ஸ்ரீ தேஜோமயானந்தா ஆஸ்ரமம்,

ஸ்ரீகுருதேவ் குருகுலம்,

ஸ்ரீநகரம், தெற்கு அம்மாப்பேட்டை,

சேலம்-636014.

Accession 29549
8-1

ஸ்ரீவிசாலாக்ஷி உடனுறை
ஸ்ரீவிஸ்வநாத் மந்திர்
சேலம்-14

கீதாசாரத் தாலாட்டு

தவத்திரு. தேஜோமயானந்த ஸரஸ்வதி
ஸ்வாமிகள்

தவத்திரு. யோகினி ஸ்ரீசுத்தவித்யாம்பா
ஸரஸ்வதி

வெளியீடு

ஸ்ரீ தேஜோமயானந்தா ஆஸ்ரமம்,
ஸ்ரீகுருதேவ் குருகுலம்,
ஸ்ரீநகரம், தெற்கு அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-636014.
தொடர்பிற்கு: 9443229061 9442140594

எம் குரு பரம்பரை

ஆதிசங்கர்

சிடுங்கேரி பரம்பரையில் வந்த
இமயஜோதி
சுவாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி
ரிஷிகேசம்

சுவாமி அத்வயானந்த ஸரஸ்வதி
திருநங்கோய்மலை

யதிஸ்வரி ஸ்ரீமாதாம்பா
ஸரஸ்வதி
சேலம்

சுவாமி தேஜோமயானந்த
ஸரஸ்வதி
சேலம்

சுவாமி விமலானந்த
ஸரஸ்வதி
ரிஷிகேசம்

ஸ்ரீ குருதேவ் குருகுல வெளியீட்டு எண் : 8

முதல் பதிப்பு : 2019 (1000 பிரதிகள்)

வடிவமைப்பு & அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீமாதா அச்சகம்

ஸ்ரீநகரம், சேலம்-14.

முன்னுரை

மனிதன் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு மேலான இன்பத்தை அடைய வேண்டுமானால் தனது மனதை இறைவன்பால் செலுத்தவேண்டும். எப்பொழுதும் உலக விஷயங்களையே நாடிக்கொண்டிருக்கும் தன்மை உடையது நமது மனம். இதை மாற்றுவதற்கு நமக்கு சத்ஸங்கமும், நல்லோரிணக்கமும் தேவை.

ஸத்ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம் நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம்
நிர்மோஹத்வே நிச்சல தத்வம் நிச்சல தத்வே ஜீவன்முக்தி:
என்பது ஆதிசங்கர பகவத் பாதரின் அருள்வாக்கு. அதாவது நல்லோரிணக்கத்தால் தீயோரிணக்கம் நீங்கும். தீயோரிணக்கம் நீங்கினால் பற்றின்மை உண்டாகும். பற்றின்மையால் மனம் சஞ்சலமற்ற தன்மையை அடையும். சஞ்சலமற்ற நிலையை அடைந்தபின் கர்மத்தளைகளிலிருந்து விடுபடுதலாகிய ஜீவன்முக்தி நிலையை அடையலாம். இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பதற்கான வழி முறைகள் நம் ஹிந்து மதத்தில் பலவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளன. சில வழிமுறைகள் பின்பற்றுவதற்கு எளியதாகவும், சில வழிமுறைகள் கடினமானதாகவும் இருக்கின்றன.

புண்ணிய பூமியாம் பாரத நாட்டில் பல மகான்கள் அவ்வப்பொழுது தோன்றி மக்களுக்கு ஆன்மீக சிந்தையை உணர்த்தியுள்ளனர். அந்த வரிசையில் “குருபக்தி ரத்னா” என்ற பெயருடன் சிறந்த மகானாகவும், சிறந்த பேச்சாளராக “பிரசங்க கேசரி” ஆகவும், பன்மொழிப் புலமை வாய்ந்தவராகவும், மக்களின் உடல் நோயைப் போக்கும் மருத்துவராகவும், உள்ளத்தின் நோயைப் போக்கும் உன்னத ஆசிரியராகவும்,

கீதாசாரத் தாலாட்டு

எடுத்த காரியத்தைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றும் கர்ம யோகியாகவும், “யோகாசன குசலா” என்ற பட்டத்தோடு யோகாச்சாரியராகவும், திகழ்ந்தவர் தவத்திரு. தேஜோமயானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்.

நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்

போற்றாது புத்தேள் உலகு.

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க தவத்திரு. தேஜோமயானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள், செந்தமிழ்த் திருநாட்டில் அவதரித்து மக்கள் மேன்மையுற பலவகைகளில் பாடுபட்டு பூவுலகின் புகழோடு வானுலகின் புகழையும் பெற்றவர். அவர்களது இறையொடுக்கம் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்து அவர் நெறி, ஆசியுடன் ஆஸ்ரமமானது தொடர்ந்து சிறப்பாக பல சேவைகளை செய்து வருகின்றது.

ஸ்வாமிகளது 26ஆம் ஆராதனை விழாவான இன்று இந்த இதழ் நினைவு இதழாகவும் இத்துடன் ஸ்வாமிகளது பூர்வாசிரம பத்னியான திருமதி. ராஜாமணி அம்மையார் ஸ்வாமிகள் துறவறம் ஏற்ற அதே காலகட்டத்தில் ஸ்வாமிகளது ஆக்ஞைப்படி தாமும் துறவறம் மேற்கொண்டு ஸ்ரீசுத்தவித்யாம்பா ஸரஸ்வதி என்ற திருநாமத்துடன் திருளங்கோய் மலையிலும், பரமத்தி வேலூர் பரிமள ராஜராஜேஸ்வரி நிலையத்திலும் தமது ஆன்மீகப்பணியைச் செவ்வனே செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் கடந்த 23-02-2019 அன்று மஹா ஸமாதி அடைந்தார்கள். அவர்களது ஸமாதிக்கோவில் ஸ்வாமிகளது ஸமாதிக் கோவிலிலேயே(ஸ்ரீ விஸ்வநாத் மந்திர்) அமைக்கப்பெற்று ஸ்ரீவிசாலாக்ஷி மந்திராக அமையப் பெற்றுள்ளது. அதன் கும்பாபிஷேகம் ஸ்வாமிகளது 26ஆம் குருபூஜை நடைபெறும் 24-04-2019 அன்று நடைபெறுகிறது.

வேதாந்தக் கருத்துக்கள் மற்றவர்களுக்கு எளிதில் விளங்கும்படி புரியவைக்கும் திறன்படைத்த ஸ்வாமிகளால், வேதாந்த வகுப்புகள் எங்களது குருபீடமாக விளங்குகின்ற இமயஜோதி, சுவாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரிஷிகேசம், தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தில் சிறப்பாக நடத்தி வரப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்த்திர பாடத்தின் வரிசையில் இரண்டாவதாக உள்ள இந்த இதழ் “கீதாசாரத் தாலாட்டு” தவத்திரு. தேஜோமயானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளது 26ஆம் குருபூஜையுடன், தவத்திரு. ஸ்ரீசுத்தவித்யாம்பா ஸரஸ்வதி அவர்களது அதிஷ்டானக் கோயிலின்(ஸ்ரீவிசாலாசுஷி மந்திர்) கும்பாபிஷேக நினைவு மலராகவும் வெளியீடு செய்வதில் மகிழ்வுறுகிறோம். ஆன்மீக அன்பர்கள் இதனை பயன்படுத்தி வாழ்வில் கடைத்தேற குருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

ஹரி ஓம்

இறைபணியில்

ஸ்வாமி ஆத்மானந்த ஸரஸ்வதி

நூல்

சோழவள நாட்டில் மாதேவி என்ற ஊரில் திருவேங்கடநாதன் என்ற பெருநிலக்கிழார் ஒருவர் இருந்தார். நன்கு கற்றுணர்ந்த சீலர். வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்தார். அன்னதானம், சொர்ணதானம், கல்விதானம் முதலியவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்துவந்த சிறந்த பண்பாளர்.

இத்தகைய பெரியாருக்கு கோதை என்ற மகள் இருந்தார். அவள் திருமணம் செய்த சிறிது காலத்திலேயே கணவனை இழந்துவிட்ட காரணத்தால் தந்தையுடன் வசித்து வந்தார். ஒருநாள் எதிர் வீட்டில் ஓர் இளம்பெண் தனது இனிய குரலால் தாலாட்டு பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அதனைக் கேட்ட கோதை மிக வருந்தி, தன் தந்தையிடம் சென்று தன் மன வருத்தத்தைக் கூறினாள். திருவேங்கடநாதர் தன் மகளைப் பார்த்து நம் எல்லோருக்கும் நாயகனாக இருப்பவர் ஸ்ரீமன் நாராயணன்தான். அவரையே நீ குழந்தையாக எண்ணி தாலாட்டுவாயாக என்று கூறி ஒரு கிருஷ்ண விக்ரஹத்தையும் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

பகவான் கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு உபதேசித்த ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் கருத்துக்களின் சாரமாக தாலாட்டு வடிவத்தில் பாடலாக இயற்றித் தந்தார். கோதையும் அந்த கிருஷ்ண விக்ரஹத்தை தொட்டிலில் இட்டு தினமும் தாலாட்டி வந்தாள். சில நாட்களில் திருவேங்கடநாதருக்கு அந்திம காலம் நெருங்கியதால் தனது தகப்பனாருக்கு அருகிலேயே அமர்ந்துகொண்டிருந்ததால் குழந்தையைத் தாலாட்ட மறந்துவிடுகின்றாள். அச்சமயத்தில் திடீரென்று குழந்தை அழும் சத்தம் கேட்டது. அங்கு வந்திருந்த உறவினர்கள் குழந்தையில்லாத வீட்டில் அழுகுரல் எங்கிருந்து வருகின்றது என்று உள்ளே சென்று பார்க்கும்பொழுது

தொட்டிலில் உயிருடன் ஒரு குழந்தை மிக அழகாக இருப்பதைப் பார்த்து அக்குழந்தையை எடுத்துவந்து கோதையிடம் இது யார் குழந்தை? என்று வினவும்பொழுதுதான் கோதைக்கு தான் தாலாட்டும் நேரம் என்பது நினைவு வருகின்றது. உடனே அக்குழந்தையை வாங்கி வாரியணைத்து தன் தந்தையிடம் காட்டி அப்பா தங்களை ஆட்கொள்ள எம்பெருமானே இங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்றார் பாரும் எனக் கூற, திருவேங்கடநாதரும் கண்விழித்துப் பார்க்கின்றார். அவர் பார்த்தவுடன் குழந்தை மறைந்துவிடுகின்றது. “கோதையே நீ தினமும் பக்தியுடன் இந்த தாலாட்டைப் பாடி வந்ததால் இப்பொழுது உனக்கு தரிசனம் தந்து உன் தந்தையை எம்முடன் ஐக்கியமாக்கிக்கொண்டோம்” என்று அசரீரி சப்தம் கேட்கின்றது.

இத்தகைய பெருமையுடைய இந்த கீதாசாரத் தாலாட்டை கோதை தன்னிடம் வரக்கூடிய தாய்மார்களுக்கு உபதேசித்து இறுதியில் கண்ணன் கழலடியில் ஐக்கியமானான். தமிழ் வேதாந்தப் பாடங்களில் ஒன்றாகிய கீதாசாரத் தாலாட்டு என்ற நூலை வெளியிடுவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அனைவரும் இந்த நூலைப் பயன்படுத்தி மேன்மையுறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

யோகினி சிவாம்பா ஸரஸ்வதி

ஓம் கீதாசாரத் தாலாட்டு சிறப்புப் பாயிரம்

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங்கட நாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள் -கீதைக்
கருத்துயர் தாலாட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாருங்
கருத்துயர் தீர்ந் தெய்தக் கதி.

பொருள்:- மாதையர்கோன்- மாதேவி என்னும் நகரத்தில்
உள்ள தலைவன், வேதநவில்வாய்- வேத அத்யயனம் செய்யும்
வாக்கையுடையவர், வேங்கடநாதன்- திருவேங்கடநாதனென்னும்
நாமமுடைய அப்பெரியார், காதையுற- சுதர்மமான யுத்தத்தை
செய்யும் பொருட்டு. பார்த்தனுக்கு- அருச்சுனனுக்கு, கண்ணன்
அருள்- கிருஷ்ண பகவான் அருளிச்செய்த, கீதைக்கருத்து-
கீதாசாஸ்திரத்தின் சாரத்தை, யாரும்- சகல அதிகாரிகளும், கருத்துயர்
தீர்ந்து- ஜனனரூப துக்கம் நீங்கி, கதி- மோக்ஷத்தை எய்த- அடைய,
உயர்- சிறந்த, தாலாட்டாக- தாலாட்டு பிரபந்தமாக, கட்டுரைத்தான்-
உறுதிமொழியாகக் கூறினான்.

ஓம் தத் ஸத் பரப்ரம்மணே நம:

இறைவணக்கம் (காப்பு)

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கள்மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகலஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவளராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

பொருள்:- ஐவகைப் பொருளும்- ஐந்துவிதமான
பிருதிவியாதி பூதங்களும், பிராணாதி வாயுக்களும், வாக்காதி
கர்மேந்திரியங்களும், சுரோத்ராதி ஞானேந்திரியங்களும், நான்கு
கரணமும்- மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும்
அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், குணங்கள் மூன்றும்-சத்துவம் ரஜஸ்
தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களும், செய்வினை இரண்டும்- நாம்
செய்த புண்ணிய பாவ வினைகள் இரண்டும், ஒன்றி- (மேற்கூறிய
எல்லாம்) பொருந்தி, யாவருந் திகைப்ப நின்ற- (தத்துவ ஞானியும்
ஈசுவரனுந் தவிர) எல்லோரும் பிரமிக்கும்படி நிற்கின்ற,

பொய்யிருள் மித்தையாகிய அந்தகார அவித்தையானது, அகல்-நிங்குதற்பொருட்டு, ஞானப்பொருள்கதிர் விரித்த- பிரம்ம வித்யா ரூபமென்னும் கீதாசாஸ்திரார்த்தங்களாகிய கிரணங்களை பரப்பிய, புத்தேஸ் பரமதித்தனாகிய, கைவளர் ஆழிச் செங்கண் கண்ணனை-திருக்கரத்தில் சக்கரத்தையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை, கருத்துள் வைப்பாம் இருதயத்தில் வைத்து மனத்தால் தியானித்து வணங்குவாம்.

நூல்

1. சீராரும் பரமார்த்த தெரிசனத்தை யருள்செய்யப் பேராருந் தேசிகனாய்ப் பெருமானே வந்தவரோ.

பொருள்:- சீர் ஆரும்- சச்சிதானந்த சிறப்புப் பொருந்திய, பரமார்த்த தரிசனத்தை- பரமார்த்த தரிசனமென்னும் கீதாசாஸ்திரத்தை, அருள்செய்ய- அருச்சுனனுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்ய, பேர் ஆரும்- பெருமை பொருந்திய, தேசிகனாய்- ஆசாரியராக, பெருமானே- தேவாரேதான், வந்தவரோ- ரதத்தில் எழுந்தருளியவரோ.

2. திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினால் அருச்சுனற்கு மெய்ஞ்ஞான மனைத்துமுரை செய்தவரோ.

பொருள்:- திருத்தேரில்- அழகிய ரதத்தில், சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்தும்- ஸ்ரீ தேரை நடத்தும் பணியாளனாக கீழே அமர்ந்திருந்தும், கீதையினால்- தமது வாக்கிய அமிர்தத்தினால், அருச்சுனற்கு- பார்த்தனுக்கு, மெய்ஞ்ஞானம் அனைத்தும்- தத்துவ ஞானம் அனைத்தும், உரை செய்தவரோ- உபதேசித்தருளிய பகவானோ தாங்கள்.

3. செஞ்சமரிற் பந்துஜனஞ் சேதம்வரு மென்றிரங்கி யஞ்சினவன் பயந்தீர்த்தே யமர்செய்யச் சொன்னவரோ.

பொருள்:- செஞ்சமரிற்- சுதர்மமான யுத்தத்தில், பந்துஜனம்- பீஷ்மர், துரியோதனன், துரோணர் போன்ற உறவினரும்,

பெரியோரும், சேதம் வரும் மரணமடைவர், என்று என, இரங்கி-இரக்கத்தோடு, அஞ்சினவன் பயந்த அருச்சுனனது, பயம் தீர்த்து அச்சத்தைவிலக்கி, அமர் செய்ய யுத்தத்தை ஆரம்பிக்க, சொன்னவரோ கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

4. சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைசற் றறிந்தவன்போற்
கற்றுணர்ந்த பேரதனாற் கலங்கார்கா னென்றவரோ.

பொருள்:- சுற்றம் அறில் பந்துக்கள் யுத்தத்தில் நாசத்தையடையில் சோகமெனதுக்கமுண்டாமென்று, சற்று அறிந்தவன் போல் சிறிது நூல்களை ஆராய்ந்து அறிந்தவன் போல, சொல்லினை கூறினாய், கற்றுணர்ந்தபேர் கற்கவேண்டிய நூலைக் கற்று அறியவேண்டிய ஆன்மாவை உணர்ந்த பெரியோர்கள், அதனால் பந்துக்கள் நாசத்தால், கலங்கார் துக்கத்தையடையார்கள், என்றவரோ என்று கூறியருளிய பகவானோ தாங்கள்.

5. கலங்காரோ யிறப்புவறிற் கற்றுணர்ந்த பேரேனும்
மலங்காமல் நானிருக்கும் வகையுரையு மெனவினவ.

பொருள்:- கற்றுணர்ந்த பேரேனும் கற்க வேண்டியதைக் கற்று, அறியவேண்டிய ஆன்மாவை அறிந்த மகான்களானாலும், இறப்புவரில் பந்துக்கள் நாசத்தால், கலங்காரோ துக்கம் அடையமாட்டார்களா? (அங்ஙனமாயின்) நான் நானும், மலங்காமல் துக்கப்படாமல், இருக்கும்வகை இருக்கும் தன்மையை, உரையும் என கூறியருள வேண்டுமென்று, வினவ விண்ணப்பிக்க.

6. நீயுநானு புவிமேல் நிருபர்களும் மெய்யுணர்வால்
ஆயுங்கால் பிறந்திறப்ப தார்க்குமிலை யென்றவரோ.

பொருள்:- நீயும் பார்த்தனாகிய நீயும், நானும் உபதேசிக்கும் பகவானாகிய நானும், புவிமேல் இந்த யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கும், நிருபர்களும் அரசர்களும், மற்றுமுள்ளோரும், மெய்யுணர்வால் யதார்த்த விவேகத்தால், ஆயுங்கால் ஆராயுமிடத்து, பிறந்திறப்பது ஜனித்து மரிப்பது, யார்க்குமிலை ஒருவருக்குமில்லை, என்றவரோ என்று கூறிய பகவானோ தாங்கள்?

7. ஈங்கெவர்க்கும் பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீர் இவ்வுலகில் நீங்குபவ மார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென.

பொருள்:- ஈங்கு இவ்வுலகில், எவர்க்கும் யாருக்கும் (எல்லா ஜீவர்களுக்கும்) பிறந்திறப்பது ஜனித்து மரிப்பது, இல்லை என்றீர் இல்லை எனத் தாங்கள் கூறினீர்கள், இவ்வுலகில் இப்பிரபஞ்சத்தில் அடையப்படும், நீங்குமரணம், பவம் ஜனனம், யார்க்கு யாவருக்கு, இதனை இவ்வர்த்தத்தை, நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென விளங்கும்படி கூறியருளும் என்று வினவ.

8. இத்தரையிற் பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி நித்திய மாகியவான்மா நின்சொரூப மென்றவரோ.

பொருள்:- இத்தரையில் இப்பூவுலகில், பிறந்து இறப்பது ஜனித்து மறிப்பது, எடுத்த உடற்கு கருமாதீனமாக வந்த தூல உடலுக்கு, அடுத்தபொறி கிட்டிய கடமையாம், நின் சொரூபம் உனது நிஜ வடிவம், நித்தியமாகிய ஆன்மா அழிவற்ற கூடஸ்த வடிவமாம், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ தாங்கள்.

9. அங்கமுயிர் இந்திரியநான் அன்றிவே நெனைக்கானேன் இங்கியான் வேறுண்டேல் எனக்கறியப் புகலுமென.

பொருள்:- அங்கம் தூல சரீரம், உயிர்-பிராணன், இந்தியம்-ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள், நானன்றி இவைகளே நானாக விளங்குகின்றதே அல்லாமல், வேறு இவைகளுக்கு அன்னியமாக, எனைக் காணேன் என் வடிவத்தைக் காணவில்லை, இங்கு இவ்விடத்து, யான் என் சொரூபம், வேறு இவைகளுக்கு அன்னியமாக, உண்டேல் இருக்குமானால், எனக்கு அடியேனுக்கு, அறிய விளங்கும்படி, புகலுமென கூறியருள வேண்டுமென விண்ணப்பிக்க.

10. மெய்யுயிரிந் தியங்களல்லால் வேறறியே னென்றவனை பையவவை யாலறியப் படானுந் யென்றவரோ.

பொருள்:- மெய் தூல சரீரம், உயிர்-பிராணன், இந்தியங்கள்-ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள், அல்லால் இவைகளே நானாக

விளங்குகின்றதே அல்லாமல், வேறு இவைகளுக்கு அன்னியமாக, அறியேன்- என்னைக் காணவில்லை, என்றவனை- என்கூறிய அருச்சுனனைப் பார்த்து, பைய-குழந்தாய், அவையால்- முற்கூறிய சரீர இந்திரிய பிராணன்களால், நீ- உன் சொரூபம், அறியப்படானும் என்றவரோ- அறியக்கூடாதவன் ஆனால் சித் சொரூபனான உன்னால் இவைகள் விளங்குகின்றன என்று கூறின பகவானோ நீர்.

11. தேகம்வேறா கிலதைச் சேர்ந்த திவணைதெனவே
சோகமேவிளை கருமத் தொடர்ச்சியினா லென்றவரோ.

பொருள்:-தேகம்-சரீரம், வேறாகில்- எனக்கன்னியமாயின், அதை- அந்தசரீரத்தை, இவண்- இவ்விடத்து, சேர்ந்தது- ஒன்றாகக் கூடி காணப்படுவது, ஏதெனவே- எதனால் என்று கேட்க, சோகமே விளை- துக்கத்தையே தரும், கருமத் தொடர்ச்சியினால்- கரும சம்பந்தத்தால், என்றவரோ- என்று கூறிய பகவானோ நீர்.

12. தேகமெடாமுன் கருமச்செயல் வருமாறு ஏதெனவே
ஏகமா மரமும் வித்துமெனு முறைபோல் என்றவரோ.

பொருள்:- தேகம் எடாமுன்- சரீரம் எடுப்பதற்கு முன், கருமச் செயல்- சரீர ஆரம்ப கருமங்கள், வருமாறு- உண்டாகும் வகை, ஏதெனவே- எவ்வாறு என்று வினவ, மரமும் வித்தும் ஏகமாம் எனுமுறை போல்-பீஜாங்குர நியாயம் போல, என்றவரோ-என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.(மரம் முந்தியதா விதை முந்தியதா என்பதை நிரூபிக்க முடியாததைப் போல கருமம் முந்தியதா சரீரம் முந்தியதா என்பதை நிரூபிக்க முடியாது)

13. காயமுந்தானும் பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்ததெனத்
தீயவுடற் கலதுகன்மச் செயல்தனக்கே தென்றவரோ.

பொருள்:- காயமும்- சரீரமும், தானும்- ஆன்மாவும், பிறிதேல்-வேறானால், கன்மம் எவர் செய்தது என-கருமத்தைச் செய்தது ஆன்மாவா சரீரமா என்று விண்ணப்பிக்க, கன்மச்செயல் வியாபார வடிவ கருமம், தீயவுடற்கு அலது- கெட்ட சரீரத்திற்கு

அல்லாது தனக்கேது ஆன்மாவான தனக்கு இல்லை, என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

14. படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவதார்க் கெனவே யடர்பலமு முடற்கேயா மறிவாற்கே தென்றவரோ.

பொருள்:- படர் கருமம் விரிந்த கருமங்களை, உடல் செய்யில் சரீரம் செய்யுமானால், பலம் உறுவது கரும பலமான சுக துக்கங்களை அனுபவிப்பது, ஆர்க்கு ஆன்மாவா சரீரமா, எனவே என வினவ, அடர் பலமும் நிறைந்த சுக துக்கங்களும், உடற்கேயாம் சரீரத்திற்கேயாம், அறிவார்க்கு ஆன்மாவிற்கு ஏது எங்ஙனம் கூடும் இல்லை, என்றவரோ என்று கூறின பகவானோ நீர்.

15. வெய்யவினை யுடற்கென்றான் மெய்யிங்கே விழுவான்மா வையமற நரக சொர்க்க மநுபவிப்ப தேதெனவே.

பொருள்:- வெய்யவினை கெட்ட கருமம் செய்வதுவும் அனுபவிப்பதுவும், உடற்கு என்றால் சரீரத்திற்கு என்றால், மெய் சரீரம், இங்கே - இவ்விடத்தில், விழ பிணமாகி விழுந்து நாசமாக, ஆன்மா ஆன்மாவானது, ஐயமற சந்தேகமில்லாமல், நரக சொர்க்கம் நரகத்தில் துக்கமும் சொர்க்கத்தில் சுகமும், அநுபவிப்பது அனுபவியாநிற்பது, ஏதென என்ன காரணமென்று வினவ.

16. அநுபவமே யிலையதுவீண் ஆரோபித நிகழ்த்திற் தனுகரணச் செயல்தனதாச் சார்வதுபோல் என்றவரோ.

பொருள்:- அநுபவமே இலை நரக சொர்க்கத்தும் ஆன்மாவிற்கு சுக துக்க அநுபவமில்லை, அது ஆன்மா அநுபவிப்பதாக நீ எண்ணுவது, வீண் வியர்த்தமான, ஆரோபிதம் பிராந்தி, நிகழ்த்தில் சொல்லுமிடத்து, தனுகரணச் செயல் சாக்கிரத்தில் தற்போது சரீர இந்திரியங்களது வியாபாரங்களை, தனதா சார்வது போல் ஆன்மாவான தன்னிடத்தில் பிராந்தர்கள் பார்ப்பதுபோல, (நரக சொர்க்கத்தும் யாதனா சரீரமும் தேவ சரீரமும் அநுபவிக்கும் துக்க சுகங்களை அநுபவிப்பதும் ஆன்மா எங்கும் அநுபவிப்பதில்லை, என்றவரோ என்று கூறின பகவானோ நீர்.

17. மற்றுடலின் செய்கை தன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே முற்றுணர் வொன்றில்லாத மோகமென்று சொன்னவரோ.

பொருள்:- சொன்ன செயல் கூறிய சுப அசுப கருமங்கள், உடற்கு ஆனால் சரீரத்திற்கு ஆமாயின், சுகதுக்கம் யார்க்கு- சுகதுக்கம் அனுபவிப்பது யார், எனவே என்று வினவ, அன்ன சுகதுக்கமுந்தான் அச்சுகதுக்கங்களும், அவ்வுடற்கே அந்த சரீரத்திற்கே தான், என்றவரோ-என்றருளிய பகவானோ நீர்.

18. அறிவுதேகந் தனக்கோ வான்மாவிற் கோவெனவே பிறிவுசெயில் அசித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ.

அறிவு-சித்துத் தன்மை, தேகந்தனக்கோ சரீரத்திற்கோ, ஆன்மாவிற்கோ எனது நிஜ வடிவ சொருபத்திற்கோ, என என்று வினவ, பிறிவு செயில் ஆன்மா அனான்மாக்களைப் பிரித்துப் பார்த்தால் உடலம் சரீரம், அசித்து ஜடம், பிரமம் உனது நிஜ வடிவ ஆன்மா, அறிவு சித்தாம் என்றவரோ-என்றருளிய பகவானோ நீர்.

19. தேகமசித் தாகிலிந்தச் செயல்வருவ தேதெனவே யேகபரஞ் சோதியின் முன்னிருக் கையினால் என்றவரோ.

பொருள்:- தேகம் சரீரம், அசித்தாகில் ஜடமானால், இந்தச்செயல் இந்த தரும அதர்மங்களைச் செய்யுந்தன்மைவருவது கூடுவது, ஏதென எங்ஙனமாம் என வினவ, ஏகபரஞ்சோதியின்முன் அத்வைத ஸ்வப்ரகாச ஆன்மாவின் சன்னிதானத்தில், இருக்கையினால் இருக்கும் தன்மையினால் கூடும், என்றவரோ-என்றருளிய பகவானோ நீர்.

20. இருக்கினும் சேதனுத்துக் கிச்செயலுண்டோவெனவே யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னில் ஊசிநிக ரென்றவரோ.

பொருள்:- இருக்கினும் ஆன்ம சன்னிதியில் மலை ஆறு முதலிய சடப் பிரபஞ்சங்களைப் போல சடமான சரீரம் இருப்பினும், அசேதனத்துக்கு சடமான இச்சரீரத்திற்கு மாத்திரம், இச்செயல் தருமாதருமங்களைச் செய்யும் சாமர்த்தியம், உண்டோ கூடுமோ,

எனவே· என்று வினவ, உருக்குபடா· தகிக்கப்படாத, காந்தமுன்னில் காந்தத்தின் முன்னிலையில், ஊசிநிகர்· இரும்பு பொன் முதலியவைகளால் ஆகிய ஊசிகள் இருப்பினும் இரும்பு ஊசி மட்டும் அசைவதைப் போல ஆன்ம சன்னதியில் எவ்வளவு சடப் பொருள்கள் இருந்தாலும் அந்தக்கரண விசிட்ட சரீரம் மாத்திரம்தான் தருமாதருமங்களைச் செய்ய தகுதியுண்டாம் மற்றவைகளுக்கு அன்று, என்றவரோ·என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

21. சொன்ன செயலுடற் கானாற் சுகதுக்கம் யார்க்கெனவே யன்ன சுகதுக்கமுந்தா னவ்வுடற்கே யென்றவரோ.

பொருள்:- சொன்னசெயல்· கூறிய சுப அசுப கருமங்கள், உடற்குஆனால்· சரீரத்திற்கு ஆமாயின், சுகதுக்கம் யார்க்கு· சுகதுக்கம் அனுபவிப்பது யார், எனவே· என்று வினவ, அன்ன சுகதுக்கமுந்தான்· அச்சுகதுக்கங்களும், அவ்வுடற்கே· அந்த சரீரத்திற்கேதான், என்றவரோ· என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

22. சேதனமா மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென.

பொருள்:- சேதனமாம் ஆன்மாவை· அறிவு வடிவ தன் சொருபத்தை, சேராத துக்கசுகம்· பொருந்தாத சுகதுக்கங்கள், ஓது சடமாம் உடலை· மித்தையாகக் கூறுகின்ற சரீரத்தை, உற்றிடுமோ· பொருந்துமோ, சொல்லுமென· கூறியருளுமென வினவ.

23. பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள் பத்துமநமுதனான் கீதிருமெயிதின் மநத்துக் கின்பதுன்ப பென்றவரோ.

பொருள்:- பூதம் ஐந்தோடு· பூதகாரியமான தூல சரீரத்தோடு, ஐந்து உயிர்கள்· வாயுக்கள் ஐந்து, புலன்கள் பத்து· ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள் பத்து, மனமுதல் நான்கு· மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் நான்கும், ஈது இருமெய்· இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து தூல சரீரம் சூக்ஷ்ம சரீரம் என்று இரண்டு உடலாம், அதில்· இவ்விரண்டு சரீரங்களில், மனத்துக்கு· சூக்கும சரீரத்திலுள்ள

கீதாசாரத் தாலாட்டு

சித்தம், அஹங்காரம் நான்கும், ஈது இருமெய் இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து தூல சரீரம் சூக்ஷ்ம சரீரம் என்று இரண்டு உடலாம், அதில் இவ்விரண்டு சரீரங்களில், மனத்துக்கு சூக்கும சரீரத்திலுள்ள மனத்திற்கு இன்பதுன்பம் சுகதுக்க அனுபவமாம், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

24. இந்தவிரு வகைத்தநுவிற் கேதுவே தெனவினவ முந்திய காரணமதனான் மூன்றுதநு வென்றவரோ.

பொருள்:- இந்த இருவகைத் தனுவிற்கு தூல சூக்கும சரீரங்கள் இரண்டிற்கும், ஏது காரணம், ஏது எது என்று விண்ணப்பிக்க, முந்திய காரணமதனால் அனாதியே உள்ளதான அவித்தையாகிய காரண சரீரம் ஒன்று இருப்பதால் மூன்று தனுவ என்றவரோ தூல சூக்கும காரணமென்ற மூன்று சரீரம் உண்டு என அருளிய பகவானோ நீர்.

25. மநமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீர் அம்மனமும் வினவிலசேதனமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்புமென.

பொருள்:- துக்க சுக வரவு துக்கசுகங்களின் அடைவை, மனமறியுமென்றீர் மனம் அனுபவிக்குமென்று முன் தாங்கள் கூறியருளினீர்கள், அம்மனமும் அந்த மனமும், வினவில் சொல்லுமிடத்து, அசேதனமலவோ சடமல்லவா, விரித்து எனக்கு அடியேனுக்கு விரிவாக, விளம்புமென எவ்வாறு மனந்தான் அனுபவிக்கும்? அதைக் கூறியருளுமென்று வினவ.

26. அம்மனத்தி லான்மாவபேதம்போற் தோன்றுதலால் விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ.

பொருள்:- அம்மனத்தில் அந்த மனத்தில், ஆன்மா ஆன்மாவானது, அபேதம்போல் ஒன்றுபோல், தோன்றுதலால் காணப்படுவதால், விம்மு மிகுதியும், துக்கசுகத்தை சுக துக்கங்களை, மனம் மனமானது, மேவுமென்று அடையுமென்று சொன்னவரோ கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

27. அந்தமனோ துக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கு மாந்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென.

பொருள்:- அந்த மனோ துக்க சுகம் அந்த மனத்தினது துக்க சுகங்கள், அதனிடத்து அந்த மனத்தினிடத்து, நில்லாமல் இருக்காமல், இலங்கும் விளங்கும், ஆன்மாவை தன் சொருபத்தை, வந்து மருவியது என் வந்து பொருந்திது யாது காரணம், சொல்லுமென கூறியருளுமென்று வினவ.

28. வெய்யகனலின் சூடுமேல்வைத்த சட்டியினூடு
உய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்றவரோ.

பொருள்:- வெய்ய கொடிய, கனலின் சூடு அக்கினியின் உஷ்ணம், மேல்வைத்த அடுப்பில்மேல் வைத்த சட்டியினூடு பாத்திரத்தின்கண், உய்ய பெய்திருக்கும், புனலூடுசீதள ஜலத்தினிடத்தில், வந்து அங்கு ஒன்றுதல்போல் வந்து கலந்து உஷ்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல, என்றவரோ சாரமாகிய அடுப்பில் மனமாகிய பாத்திரத்தில் உள்ள ஆன்மாவாகிய ஜலத்தில் பிரமையினால் துக்கசுகங்கள் சேர்ந்ததுபோல தோன்றிற்று என்றருளியவரோ நீர்.

29. சித்தாகுமாந் மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்தான்
ஒத்தாங்கிரண்டு மொன்றாயுற்றவகை சாற்றுமென.

பொருள்:- ஆன்மா சித்தாகும் ஆன்மா அறிவு வடிவம், சித்தம் சடமாகும் மனம் அறிவற்றதாகும், ஆங்கு அவ்விடத்து, இரண்டும் சித் சடங்களான ஆன்மாவும் மனமும், ஒன்றாய் ஏகமாக, ஒத்து உற்றவகை சேர்ந்த வகையை, சாற்றுமென கூறியருளுமென.

30. வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன்மநழும்
ஒல்லையிலான்மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ.

பொருள்:- வல்லிரும்பு தூலமும் அப்பிரகாசமும் கருநிறமுமான இரும்பு, கனலுடனே சூக்குமமும் பிரகாசமும்

கீதாசாரத் தாலாட்டு

செந்நிறமுமான அக்கினியோடு, மருவியது போல்-ஒன்றாய்ச்
சேர்ந்தது போல், மனமும்- சடமும் பரிச்சின்னமும் சலனமுமான
மனமும், ஆன்மாவுடனே- சித்தும் அபரிச்சின்னமும் அசலமுமான
ஆன்மாவோடு, ஒல்லையில்- அனாதியே, உற்றது- சேர்ந்தது,
என்றவரோ-என்றருளிய பகவானோ நீர்.

31. உற்றதெத தனாலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப்
பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ.

உற்றது- ஆன்மாவோடு மனம் சேர்ந்து, எதனால்-
எக்காரணத்தால், எனவே- என்று வினவ, உள்ளம்- மனம்,
அவிவேகமுற- ஆன்மா அனான்மாக்களைப் பகுத்தறியும்
விசாரமின்மையினால், பற்றிய- சேர்ந்து தோன்றுகிறது- தன்மேலும்-
அன்றியும் ஆன்மாவின் கண், அதன்- மனத்தினது, பண்பு-
ராகத்வேஷாதி குணங்களெல்லாம் வந்தது, பிராந்தியால் சேர்ந்து
தோன்றுகின்றது, என்றவரோ- என்றருளிய பகவானோ நீர்.

32. அடுத்தகுணம் போமோபின் ஆன்மாவை விட்டெனவே
யெடுத்த செம்பூ நிறம்படி கத்தேறுதல் போலென்றவரோ.

பொருள்:- ஆன்மாவை- தன் சொரூபத்தை, அடுத்த குணம்-
வந்து பொருந்திய மனத்தின் குணங்கள், விட்டுப்போமோநீங்குமோ,
எனவே- என்று வினவ, எடுத்த- அன்று கொய்த, செம்பூ-
செம்பரத்தம் பூவின், நிறம்- சென்னிறமானது, படிகத்து-
வெண்மையான ஸ்படிகத்தில், ஏறுதல்போல்- அனிர்வசனீயமாக
சம்பந்தமுண்டாய் சிகப்பு படிகம் என்று தோன்றுகின்றது ஆனால்
விவேகி பூவின் நிறத்தை விலக்கி வெண்மை படிகமென்று
அறிகிறான். அல்லது பூவை அப்புறப்படுத்திவிட்டால் செந்நிற
பிராந்தியே படிகத்தில் காணாது. அதுபோல ஆன்மா நிரவயவம்
நிர்குணம் மனம் குணசகிதம் எனக்கும் மனத்திற்கும் யாதொரு
சம்பந்தமுமில்லை எனப் பிரித்துப் பார்த்தாலும் அல்லது மனத்தை
அடியோடு அப்பியாசத்தால் நிரோதஞ் செய்து விட்டாலும்,
ஆன்மாவில் மனத்தின் குணம் தோன்றாது, என்றவரோ- என்று
அருளிய பகவானோ நீர்.

33. சுத்தபடிகம் போற் சொருபமாய்த் தானிருக்க
மெத்தவுமாசா மலின மேவியதென் சொல்லுமென.

பொருள்:- சுத்த படிகம் போல் வெண்மையான படிகம் போல் சொருமாய்த்தான் இருக்க- சுத்தவடிவமாகத் தான் இருக்கும்போது, மெத்தவும் மிகவும், ஆசாமலினம் ஆசை முதலிய துர்க்குணங்கள், மேவியது என் ஆன்மாவில் காணப்படுவது யாது காரணம், சொல்லுமென கூறியருளுமென்று வினவ.

34. அநாதியாம் வாசனையாலடைந்த தாசாமலின
மனோபந்த மிருக்கின் முத்திவாரா தென்றுரைத்தவரோ.

பொருள்:- அனாதியாம் வாசனையால் முந்தைய ஜன்ம வாசனையால், ஆசாமலினம் ஆசை முதலிய துர்க்குணங்கள், அடைந்தது ஆன்மாவில் தோன்றுகின்றன, மனோ பந்தம் இருக்கின் மனத்தோடு ஆன்மாவின் தாதாத்மிய பிராந்தி உள்ள வரையில், முத்தி வராது. மோக்ஷம் கிடைக்காது, என்று உரைத்தவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

35. பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
சிந்தை தெளிய வென்று திருத்தாளினை வணங்க.

பொருள்:- பந்தமெது பந்த லக்ஷணம் யாது, முத்தி எது மோக்ஷ லக்ஷணம் யாது, எந்தன் அடியேனது, சிந்தை மனம், தெளிய நன்றாக அறியும்படி, பகுத்து பிரித்து, உரைக்க வேண்டும் கூறியருள வேண்டும், என்று என, திருத்தாளினை அழகிய உபய பாதங்களை, வணங்க நமஸ்கரித்து வினவ.

36. தேகாதி தானெனவே சேரபிமானங்கள் பந்த
மாகாத மாநம்விடிலரிய முத்தி யென்றவரோ.

பொருள்:- தேகாதி தேகம் முதலியவை, தானெனவே நான் என்று, சேர் அபிமானங்கள் கொண்டுள்ள அபிமானமே, பந்தம் பந்தமாம், ஆகாத சாஸ்திரத்திற்கும் மஹான்களுக்கும் சம்மதமாகாத, மானம் விடில் தேகாதிகளில் நான் எனதென்ற

அபிமானம் நீங்கில், அரிய முத்தி-
சிறந்த மோக்ஷமாம் என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

37. அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வகையும்
தபியாமல் நானறியத் தயவாகக் கூறுமென.

பொருள்:- அபிமானம் வரும்வகையும் தேகாதிகளில்
அபிமானம் உண்டாகுந் தன்மையும், ஆங்கு அவ்விடத்து, அதனை
அவ்வபிமானத்தை, தீர்வகையும் நீக்கும் உபாயத்தையும், தபியாமல்
துக்கப்படாமல், நான் அடியேன், அறிய தெரிந்துகொள்ள, தயவாக-
கிருபையால், கூறுமென கூறியருளுமென்று வினவ.

38. மறந்திடு மஞ்ஞானத்தான் மாநம்வந்த தஞ்ஞாந
மிறந்துவிடின் மாநமும் போமென்ன வுரை செய்தவரோ.

பொருள்:- மறந்திடும் ஆன்மாவாகிய தன்னை மறைத்துள்ள,
அஞ்ஞானத்தால் ஆவரணத்தால், மானம் வந்தது தேகாதிகளின்
அபிமானம் வந்தது, அஞ்ஞானம் ஆவரணம், இறந்துவிடின்
ஞானத்தால் கெடில், மானமும் போம் நான் எனதென்றுண்டாகும்
தேகாதி அபிமானமும் விலகிப்போம், என்ன என, உரை
செய்தவரோ கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

39. அந்தமுறை யஞ்ஞாந மணுகுவதும் போவதுவுஞ்
சந்தய மிலாதறியத் தயவாகக் கூறுமென.

பொருள்:- அந்தமுறை அந்த கிரமத்தில், அஞ்ஞானம்
அஞ்ஞானமானது, அணுகுவதும் ஆன்மாவை வந்து சேருவதும்,
போவதுவும் நீங்குவதுவும், சந்தயமிலாது சம்சயமில்லாமல், அறிய-
நான் தெரிந்துகொள்ள, தயவாக கிருபையினால், கூறுமென
கூறியருளுமென்று வினவ.

40. அஞ்ஞானம் வந்ததநாதியது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலேவிடு மென்றுரைத்தவரோ.

பொருள்:- அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமானது, அனாதி ஆதி

அற்றது, (உற்பத்தி அற்றது) அது அந்த அஞ்ஞானம், வந்தது உற்பத்தியானதும் தன்னை வந்து பொருந்தியதும், சொல்வது அல்ல ஒருவராலும் கூறமுடியாது, மெய்ஞானத்தாலே தத்துவஞானத்தாலே, விடும் நீங்கிப்போம், என்று உரைத்தவரோ எனக்கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

41. இரவியெதி ரடுத்துவந்த விருள்போல வஞ்ஞானம்
வரவிதியோ சோதி தன்பால் வந்தவகை யேதெனவே.

பொருள்: இரவிஎதிர் சூரியன்முன், அடுத்துவந்த நெருங்கி வந்த, இருள்போல அந்தகாரம் போல, சோதிதன்பால் சோதிவடிவ ஆன்மாவினிடத்து, அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமானது, வரவிதியோ வரலாமா, வந்தவகை ஆன்மாவின் கண் அஞ்ஞானம் சேர்ந்த தன்மை, ஏது எனவே எவ்வாறு என்று வினவ.

42. அந்தவறி ஷுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்
சந்ததமு மானந்த சாகரங்கா ணென்றவரோ.

பொருள்: அந்த அறிவு வந்தால் சூரியன்முன் இருள் இராதது போல ஸ்வப்ரகாச ஆன்மாவின்முன் அஞ்ஞானம் இருக்க நியாயமில்லை என்ற விவேகம் திடமாக வந்துவிடுமாயின், அப்பால் அதன்பிறகு, அஞ்ஞானமில்லை அஞ்ஞானம் இருக்காது, சந்ததமும் எப்போதும், ஆனந்த சாகரங்காண் ஆனந்த சமுத்திரமாகவே இருப்பாய், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

43. வேதாந்தத்தாற் குருவால் மெய்ஞானம் வந்தவுடன்
தீதானதுக்க சுகந்தீராத தேதெனவே.

பொருள்: வேதாந்தத்தால் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை வாசித்தலாலும், குருவால் ஆசாரிய உபதேசத்தாலும், மெய்ஞானம் வந்தவுடன் தத்துவ சாசுபாத்தாரம் வந்தபிறகும், தீதான கெட்டதான, துக்க சுகம் இன்ப துன்பங்கள், தீராதது நீங்காதது, ஏது எனவே என்ன காரணம் என்று வினவ.

44. பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்ச ஞானத்தாலே
யற்றமா மவ்விரண்டு மபரோட்சத் தென்றவரோ.

பொருள் :- பரோகூ ஞானத்தாலே - குரு
சாஸ்திரத்தாலுண்டாகிய பரோகூ ஞானத்தாலே, துக்க சுகப் பற்று
சுக துக்கங்களின் அபிமானம், அறுமோ விலகுமா விலகாது,
அபரோகூத்து அபரோகூ ஞானத்தால், அவ்விரண்டும் அந்த சுக
துக்க அபிமானம் இரண்டும், அற்றமாம் நாசமாம், என்றவரோ
என்றருளிய பகவானோ நீர்.

45. பரோகூ மபரோட்ச மெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
திரோதமாம் புத்தின்றாத் தெளியும் படிக்கெனவே.

பொருள் :- பரோகூம் எது பரோகூ ஞானத்தின் இலக்கணம்
யாது? அபரோகூம் எது? அபரோகூ ஞானத்தின் இலக்கணம் யாது?
எந்தன் அடியேனது, திரோதமாம் புத்தி மறைவு வடிவ புத்திக்கு,
நன்று தெளியும்படிக்கு உள்வாறு விளங்கும்படி, பகுத்துரைக்க
வேண்டும் பிரித்துக் கூற வேண்டும், எனவே என்று வினவ.

46. பகர்ந்த சத்தஞானம் பரோட்ச மநுபவத்தால்
அகம் பிரமமெனு ஞானமபரோட்ச மென்றவரோ.

பகர்ந்த சத்த ஞானம் சாஸ்திரத்தாலும் ஆசாரியனாலும்
உபதேசித்து உண்டான பிரம்மமெனும் ஞானம், பரோகூம் பரோகூ
ஞானமாம், அநுபவத்தால் விவேக சமாதி அப்யாச வடிவ சுய
அனுபூதியால் பாலில் கலந்த ஜலம் போல மனம் தன்வடிவ
பிரம்மத்தில் ஏகரசமான அனுபூதியில், அகம் பிரம்மம் எனும்
ஞானம் நான் பிரம்மம் என்று உண்டான சாக்ஷாத்கார
ஞானமெதுவோ அது, அபரோகூம் அபரோகூ ஞானமாம்,
என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

47. தான்பிரம மென்றறிந்தும் தநுவைத் தானென்ற புத்தி
யேன் போகவில்லையதை யெனக்கறியப் புகலுமென.

பொருள் :- தான் பிரமமென்றறிந்தும் நான் பிரம சொருபம்

என்று உணர்ந்தும், தநுவை சரீரத்தை, தானென்ற புத்தி-
நானென்னும் அபிமானம், ஏன் போகவில்லை என்ன காரணத்தால்
நீங்கவில்லை, அதை அங்ஙனம் அபிமானம் விலகாதிருப்பதை,
எனக்கு அடியேனுக்கு, அறிய விளங்கும்படி, புகலுமென-
கூறியருளுமென்று வினவ்.

48. கேள்வியினான் மநந்தாற் கிளர்ந்த யோகங்களினால்
ஆழ் பிரமத் தநுபவம் வந்தது தீருமன்றோ.

பொருள்: கேள்வியினால் சாஸ்திர சிரவணத்தாலும்,
மனனத்தால் பேத பாதக அபேத சாதக யுக்தியோடு செய்யக்கூடிய
விசாரத்தாலும், கிளர்ந்த விளங்குகின்ற, யோகங்களினால் சவிகல்ப
நிருவிகல்ப சமாதிரூப நிரோத அப்யாசத்தாலும், ஆழ் பிரமத்து
சர்வத்ர அதிஷ்டான வடிவ பிரமத்தினது, அநுபவம் வந்து பிரதிபந்த
நிவர்த்தி வாயிலாக பிரத்தியக பின்ன பிரம்மத்தின் அபரோக
சாக்ஷாத்காரம் வந்தபின், அது தேகத்தில் நான் என்னும் பிராந்தி,
தீரும் நீங்கும், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

49. ஆதியாஞ்சிற் சொருபமாகாத தானினிமேற்
சோதிமன நாதியினாற் சொருபமாமோவெனவே.

பொருள்: ஆதியாஞ் சிற் சொருபமாகாத தான் முன்னமே
சித் வடிவமாகாத தான், இனிமேல் பிறகு, சோதிமனனாதியினால்
நல்ல சிரவண மனன நிதித்யாசனங்களினால், சொருபம் ஆமோ-
சிதேகரச சொருபமாவேனோ, எனவே என்று வினவ.

50. எப்போதுஞ் சின்மயந்தான் எனல்மறந்து தேடுவது
செப்புமிடற் றணியிருக்கத் தேடுதல் போலென்றவரோ.

பொருள்: தான் அகம் சப்தார்த்த ஆன்மாவாகிய நான்,
எப்போதும் சின்மயம் எக்காலத்தும் சித்வடிவமேதான், எனல்
என்ற இச் சொருபமான தன்னை, மறந்து அவிவேகத்தால்
மறதியுற்று, தேடுவது குரு சாஸ்திராதி சாதனங்களால் ஆராய்வது,
செப்பும் சொல்லாநின்ற, மிடற்று கழுத்தில், அணியிருக்க-
அணிந்துள்ள ஆபரணம் இருக்க, தேடுதல் போல் கழுத்தில்

காணோமே என்று அங்குமிங்கும் தேடி அலைதல்போலும் ஆம், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

51. தேடியபின் தேகபுத்தி தீர்ந்துபொய்ச் சிற்சொருபங் கூடுவனோ யானென் குறைதீர்ச் சொல்லுமென.

பொருள்:- தேடியபின் ஆராய்ந்தறிந்தபின், தேகபுத்தி தீர்ந்துபொய் தேகத்தின்கண் நான் என்னும் பிராந்தி விலகி, சிற்சொருபங் கூடுவனோ சிற்சொருபமான என்னை நானாகப் பெறுவேனோ, யான்-நான், என்-அடியேனது, குறைதீர்-பிரதிபந்தங்கள் விலகும்படி, சொல்லுமென-உபாயம் கூறியருளுமென்று வினவ.

52. வந்தவுடல் வேறாயும் வாசனையால் தானெனலால் சந்தயமென்றற் சொருபந்தானாதற் கென்றவரோ.

பொருள்:- வந்தவுடல் கருமாதீனமாக வந்திருக்கும் அனான்மாவாகிய இச்சாரம், வேறாயும் தனக்கு அன்னியமாக இருந்தும், வாசனையால் மனத்தின் தீய எண்ணத்தால் தானெனலால் நான் என்று நானாகும்படிச் செய்வதனால், தற்சொருபம் தனது யதார்த்த வடிவ ஆன்மாவாகிய தான், தானாதற்கு தான் என விளங்குவதற்கு, சந்தயம் என் சம்சயம் என்னை, என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

53. தநுவைத் தானெனும் பிரமை சத்த ஞானத்திலறா தநுபவ மெய்ஞானத்தாலறும் வகையேதுரையுமென.

பொருள்:- தநுவை சாரத்தை, தானெனும் பிரமை-நானென்னும் பிராந்தி, சத்த ஞானத்தில் அறாது கேள்வி ஞானத்தால் விலகாமல், அநுபவ மெய்ஞானத்தால் அநுபூதியோடு கூடிய தத்துவ ஞானத்தால், அறும் வகை நீங்கும் வகை, ஏது எவ்வாறு, உரையுமென-கூறியருளுமென்று வினவ.

54. விளக்கு விளக்கெனு மதனால் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ துளக்கமிலா விளக்கேற்றில் தொலையுமிரு ளென்றவரோ.

பொருள்:- விளக்கு விளக்கு தீபம் தீபம், எனும் அதனால் என்று சொல்வதனால், வெய்ய இருள் கொடிய அந்தகாரம், போய்விடுமோ நீங்குமா நீங்காது, துளக்கமிலா சலனமில்லாத,

விளக்கேற்றில் தீபம் ஏற்றி வைத்தால், இருள் அந்தகாரம், தொலையும் நீங்கும், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

55. நெடுங்கால மான்மாவை நீங்காத வஞ்ஞானம்
விடுங்கால மெந்நாளோ மெய்ஞ்ஞானத்தாலெனவே.

பொருள்:- நெடுங்காலம் வெகுகாலமாக, ஆன்மாவை தன் சொரூபத்தை, நீங்காத விட்டு விலகாதிருந்த, அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமானது, மெய்ஞ்ஞானத்தால் உண்மை ஞானத்தால், விடுங்காலம் விட்டு நீங்கும் காலம், எந்நாளோ எவ்வளவு காலம் செல்லுமோ, எனவே என்று வினவ.

56. அந்தகாரங் குகையிலாயிர நாளிருந்தாலுஞ்
செந்தீபங் கண்டவுடன் தீர்வதுபோ லென்றவரோ.

பொருள்:- அந்தகாரம் இருள், குகையில் மலைக் குகைகளில், ஆயிரம் நாள் இருந்தாலும் அநேக ஆயிர வருடங்கள் இருந்தாலும், செந்தீபம் கண்டவுடன் நல்ல பிரகாசமான தீபத்தைப் பார்த்தவுடன், தீர்வது போல நீங்குவதைப் போல, (ஆன்மாவினிடத்து அறியாமையாகிய அஞ்ஞானம் அநாதியாகவே பிராந்தியால் இருப்பினும் அனுபவ ஞானம் வந்த க்ஷணமே விலகிப்போம்.) என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

57. கரும யோகந்தவமே காரணமா நீங்காமல்
அருமையா ஞாநம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே.

பொருள்:- கருமம் கருமங்கள், யோகம் அஷ்டாங்க யோகங்கள், தவம் தவங்கள், காரணமா நீங்காமல் ஆகிய இவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டு விலகாமல், அருமையா தூர்லபமான, ஞானம் தத்துவ ஞானம், வந்தோ உண்டானால் தானாக, அஞ்ஞானம் போம் அஞ்ஞானம் விலகும், எனவே என்று வினவ.

58. குத்துவெட்டும் படைகளினாற் கூடுமோ விருடுரக்க
உத்தமாம் ரவியுதித்தாலோடு மிருளென்றவரோ.

பொருள்:- குத்து வெட்டும் படைகளினால் அஸ்திர சஸ்திர ஆயுதங்களினால், இருள் துரக்க கூடுமோ அந்தகாரத்தை நீக்க முடியுமோ, முடியாது. உத்தமாம் ரவியுதித்தால் மேகம் நீங்கிய சூரியன் உதயமானால், இருள் ஓடும் அந்தகாரம் விலகும், அதுபோல கருமத்தால் அஞ்ஞானம் விலகாது. ஞானத்தால்தான் அஞ்ஞானம் விலகும், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

59. அஞ்ஞான விருடுரக்க வறியாத நல்லகன்ம
மெய்ஞ் ஞாலந்தனைப் பரிக்கும் விதமெவ்வாறென வினவ.

பொருள்:- அஞ்ஞான இருள் துரக்க அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தை விலக்க, அறியாத வகையறியாத, நல்ல கன்மம் சுபமான நித்யாதி கருமங்கள், மெய்ஞ்ஞாலந்தனை உண்மை போலக் காணப்படும் இப்பிரபஞ்சத்தினை, பரிக்கும் விதம் காப்பாற்றும் தன்மை, எவ்வாறு எப்படிக்கூடும், என என்று, வினவ அருச்சுனன் கேள்வி கேட்க,

60. இந்திரஜாலம் போல விவ்வுலகை நம்மிடத்தில்
தந்திரமாத் தோற்றுவித்தோஞ் சத்யமல வென்றவரோ.

பொருள்:- இந்திரஜாலம் போல கண்கட்டி வித்தையில் காட்டப்படும் பொய் வித்தையைப்போல இவ்வுலகை இந்த பொய் பிரபஞ்சத்தை, நம்மிடத்தில் ஆன்மாவில், தந்திரமாய் மாயாசக்தியின் வசத்தால், பொய்யாய் தோற்றுவித்தோம் உண்டாக்கியிருக்கிறோம், சத்யம் அல உண்மையானதல்ல ஆகையால் இந்த பொய் பிரபஞ்சத்தை பொய்க் கருமங்கள் தோற்றுவிக்கக் காரணமாகலாம், என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

61. மித்தையெனும் சகத்துநின்பால் விளங்குமோ வெனவினவ
சுத்திதனிலே ரசதந் தோன்றுதல் போலென்றவரோ.

பொருள்:- மித்தை எனும் ஜகத்து பொய்யாகிய பிரபஞ்சம், நின்பால் தேவாரிடத்து, விளங்குமோ நிகழக்கூடுமோ, என என்று,

வினவ் கேட்க, சுத்திதனிலே சிப்பியில், ரசதம்-பொய்யாக வெள்ளி, தோன்றுதல் போல்- காணப்படுதல் போல நித்தியமான என்னிடத்துப் பொய்யாகிய பிரபஞ்சம் பல தோன்றவாம், என்றவரோ- என்றருளிய பகவானோ நீர்.

62. அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மே லாரோபிதங்கூடும்
இயலுள்ள சகமுமுன் வேறிருந்தது முண்டோவெனவே.

பொருள்:- அயல்வெள்ளி- கடையிலுள்ள உண்மையான வெள்ளியைப் பார்த்தவர்களுக்கு, சுத்தியின்மேல்- சிப்பியினிடத்து ஆரோபிதம் கூடும்-பொய் வெள்ளியைப் பார்க்கக்கூடும் அதுபோல, இயலுள்ள சகமும்- சத்தியமான உலகமும், முன்-முன்பு வேறு இருந்தும், உண்டோ- இதற்கு அன்னியமாக இருந்து அனுபவித்ததுண்டா (அப்படி அனுபவித்திருந்தாலல்லவா அதன் அநுபவத்தால் இந்த பொய்ப் பிரபஞ்சம் தோற்றலாம்) எனவே என்று வினவ.

63. மநமயக்கம் பிடிக்கிலில்லாவத்துவுந் தோன்றிடு மதுவோ
கநவில் விண்ணிற்றான் பறக்கக்கண்டது போலென்றவரோ.

பொருள்:- மனமயக்கம் பிடிக்கில்- மனது பிரமையடையும்போது, இல்லாவத்துவும் தோன்றிடும்- முன் அநுபவியாத விஷயங்களும் தோன்றிடும், அதுவோ- அது எங்ஙனமெனில், கனவில்- சொப்பனத்தில், தான் விண்ணில் பறக்கக் கண்டதுபோல- சிறகு முதலிய சாதனம் இல்லாத மனிதன் ஆகாயத்தில் பறந்து போவதைக் கண்டது போல, முன்- சத்தியப் பிரபஞ்ச அநுபவமில்லாத புருஷனுக்கு முன் இல்லாத இந்த பொய் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கலாம், என்றவரோ- என்றருளிய பகவானோ நீர்.

64. கனவுபோற் பிரபஞ்ச மென்றீர் கண்விழித்தாற் கனவு பொய்யாம்
வினவுசகந் தினமுமெய்யா விளங்குவதென் சொல்லுமென.

பொருள்:- கனவு போல்- சொப்பனம் போல பிரபஞ்சம் என்றீர்- இப்பிரபஞ்சமும் பொய் என்று தாங்கள் அருளினீர்கள்,

கண்விழித்தால் கனவிலிருந்து விழிப்பு நிலைக்கு வந்தால், கனவு பொய்யாம் கனவு பொய் என்ற அறிவு உண்டாகிறது, வினவு சகம் அடியேன் விண்ணப்பித்த ஜாக்கிரப் பிரபஞ்சம், தினமும் நாள் தோறும், மெய்யா உண்மையாகவே விளங்குவது என்காணப்படுவது என்ன காரணம், சொல்லுமென்கூறியருளுமென்று கேட்க.

65. மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும் பொய்யாம்பின் கனவதுபோற் போதம்வரி லென்றவரோ.

பொருள்: மெய்யாக விளங்குவது சத்தியமாக இப்பிரபஞ்சம் காணப்படுவது, மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும் தத்துவ சாக்ஷாத்காரம் வருகின்றவரை தான், போதம் வரில் ஆன்ம அபரோக்சு ஞான ஜாக்கிரம் தோன்றுமாயின், கனவது போல் விழித்தவுடன் கனவு பொய்யாகிவிடுவதைப் போல, பொய்யாம் உனக்கு சத்தியம் போலக் காணப்படும் இப்பிரபஞ்சம் நிச்சயமாக பொய்யானதாம், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

66. முன்புகண்ட கனவு பொய்யாமுழி சாக்கிரம் போலவென்றீர் பின்பு முத்தித்தசை யடைந்தும் பிரபஞ்சநிற்பதேதெனவே.

பொருள்: முன்புகண்ட முன்பு பார்த்த, கனவுபோல கனவு விழித்தவுடன் பொய்யாவதைப்போல, முழி சாக்கிரம் விழித்த சாக்கிரமும், பொய்யாம் என்றீர் ஞானவிழிப்பு உடையவர்களுக்கு பொய் என்று அருளினீர்கள், முத்தி தசை அடைந்தபின்பும் மோக்டமடைந்த பிறகும், பிரபஞ்சம் நிற்பது ஏது எனவே ஞானிகளிடத்தில் பிரபஞ்சம் விவகாரத்தோடு காணப்படுவது யாது காரணம் என்று வினவ.

67. தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெத்தபடம் போல்வதல்லாற் பரந்தசகங் காரியத்திற் பயன்படா தென்றவரோ.

பொருள்: தெரிந்தவர்க்கு தன் உண்மைவடிவ ஆன்ம அனுபவம் உடையவருக்கு, தோற்றுவது ஜீவன்முக்தி திசையில் மீண்டும் பிரபஞ்சம் காணப்படுவது, தெத்த படம் போல்வது

அல்லால் தகித்து சாம்பலான வஸ்திரம் போல காணப்பட்டாலும் கட்டிக் கொள்வதற்கு பயன்படாதது போல, பரந்தசகம் விரிந்த இந்தப் பிரபஞ்சம், காரியத்தில் ஜீவன் முக்தரின் மறுஜன்ம முதலிய விவகாரத்தில், பயன்படாது யாதொரு பலனையும் தராது, பிரபஞ்சம் பிராரப்தம் தீரும் வரையில் இருந்து நீங்குமே ஒழிய மறுபிறவி முதலிய அனர்த்தத்தை விளைவிக்காது, என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

68. கன்மவினை யஞ்ஞானங் கடந்துமதன் காரியமாம்
புன்மையுறு மெய்யுடனே போகாததே தெனவே.

பொருள்:- கன்ம கர்மம், வினை காமம், அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானம், கடந்து ஞானத்தால் முன்கூறிய மூன்று மூலங்களும் கெட்டும், அதன் காரியமாம் அவித்தை காம கர்மங்களின் காரியமான, புன்மையுறு அற்பத்தன்மையுடைய, மெய்யுடனே சரீரத்தோடு, போகாதது நீங்காதது, ஏதெனவே-என்ன காரணம் என்று கேட்க.

69. வெட்டவிழு மரம் பசந்து விளங்குதல்போல் சிலகால
நட்டகன்ம மாய்ந்து மங்கநடித்திடுங்காண் என்றவரோ.

பொருள்:- வெட்ட விழும் மரம் வேரோடு வெட்டித் தள்ளிய மரம், சிலகாலம் கொஞ்ச நாள், பசந்து விளங்குதல்போல் பசுமையாக இருந்து பின் காய்வது போல, நட்ட கன்மம் அஞ்ஞானத்தோடு சஞ்சித கன்மம், மாய்ந்தும் ஞானத்தால் கெட்டும், அங்கம் அதன் காரியமான சரீரம், சிலகாலம் கொஞ்சகாலம் (பிராரப்தம் உள்ள வரை) நடித்திடும் ஜீவித்திருக்கும், என்றவரோ-என்றருளிய பகவானோ நீர்.

70. சென்மம்போய் முத்தியினைச்சேரச் சிலரிருக்கத்
தொன்மையாந் மாபலவோ சொரூபம் பகருமென.

பொருள்:- சிலர் சில ஜீவன்முத்தர்கள், சென்மம் போய் ஜனனம் நீங்கி, முத்தியினைச்சேர மோக்ஷத்தையுடைய, சிலர் சில அஞ்ஞானிகளாகிய ஜீவர்கள், இருக்க இப்போதும்

மோகஷமடையாமல் பந்தத்துடன் இருக்கக் காணப்படுவதால், தொன்மை ஆன்மா அனாதியான ஆன்மா, பலவோ அநேகமோ, சொரூபம் பகரும் ஆன்மாவின் உண்மை வடிவத்தை கூறியருளும். என என்று வினவ.

71. பிரமமென்று மீசனென்றும் பெருகுபல சீவரென்று முரையக்கமலதான்மா வொருவனே என்றவரோ.

பொருள்:- பிரமமென்றும் ஈசனென்றும் சுத்தப் பிரமமென்றும் மாயா விசிஷ்ட ஈசுவரனென்றும், பெருகு பல ஜீவனென்றும் பல ஜீவர்களென்றும், உரை மயக்கம் அலதும் வாக்கால் வசனிக்கும் பிராந்தரது பிராந்தியேயல்லாமல், ஆன்மா ஒருவனே அகண்ட ஏகரச ஆன்மா ஒருவனே உளன், என்றவரோ என்றருளிய பகவானே நீர்.

72. ஏகந்தான் ஆன்மாவெனும் வகையே மெய்யானால் ஆகந்தோறும் பலவாயமர்ந்ததென்னோ சொல்லுமென.

பொருள்:- ஆன்மா ஆன்மாவானது, ஏகந்தான் அத்வைதம்தான், எனும் வகையே மெய்யானால் என்னும் தன்மையே உண்மையானால், ஆகந்தோறும் சரீரங்கள் தோறும், பலவாய் பலவிதமாக, அமர்ந்ததென்னோ சொல்லும் இருப்பது யாது காரணம் சொல்லும், என என்று அருச்சுனன் வினவ.

73. பலகடத்திற் சலத்தூடு பாநுவிம்பந் தோன்றுதற்போல் தொலைவில் புத்தி தொறுமான்மா தோன்றுதல்கா னென்றவரோ

பொருள்:- பலகடத்தில் ஜலத்தூடு பல குடங்களில் பெய்திருக்கும் தண்ணீரில், பாநுவிம்பம் சூரியன் தான் ஒருவனாக இருந்தபோதும் பல குடங்களில் உள்ள ஜலத்தில் பல பிரதிபிம்பங்கள், தோன்றுதல் போல் காணப்படுதல் போல, தொலைவில் புத்திதொறும் அளவில்லாத அந்தக்கரணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், ஆன்மா ஆன்மா ஒன்றாக இருந்தாலும், தோன்றுதல்காண் பிரதிபிம்பங்கள் அந்தக்கரணங்கள்

ஒவ்வொன்றிலும் காணப்படும் அருச்சுனா, என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

74. ஆதித்தன் போலான்மா வளவில்புத்தி தொறுந்தோன்றிற் சாதிக்குமுத்தியெவர் தமக்கதனைச் சாற்றுமென.

பொருள்:- ஆன்மா- ஆன்மாவானது, ஆதித்தன்போல்- சூரியனைப்போல, அளவில் புத்தி தொறுந் தோன்றில்- அளவற்ற அந்தக் கரணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பிரதிபிம்பத்திடம் காணப்படுமானால், எவர்தமக்கு முத்தி சாதிக்கும்- மோக்ஷம் அடைவது ஆன்மாவா புத்தி வடிவ அந்தக்கரணமா அதிலுள்ள மயக்கமா, அதனை- அந்த விபரத்தை, சாற்றுமென- கூறியருளுமென வினவ.

75. பந்தமுத்தி தானுமந்தப் பரந்தபுத்தி தனக்கேயாம் அந்தவிம்பந்தனக் கிலையென் றறிவுவரச் சொன்னவரோ.

பொருள்:- பந்தம் முத்திதானும்- கட்டுப்படுதலும் விடுபடுதலும், அந்தப் பரந்த புத்தி தனக்கேயாம்- விஷயத்தில் விரிந்து சென்று விழும்படியான மயக்கத்தோடு கூடிய அந்த அந்தக்கரணத்திற்கேதான், அந்த விம்பம் தனக்கு- உதாசீன சாக்ஷி வடிவ அசங்கமான உபகிதமாகிய அந்த ஆன்மாவிற்கு, இலை என்று- பந்தமும் மோக்ஷமும் ஒருக்காலும் இல்லை என்று, அறிவு வரச் சொன்னவரோ- அருச்சுனனுக்கு விவேகம் வரும்படி அருளிய பகவானோ நீர்.

76. பரமேகமாயு மதிற் பலசீவரேதெனவே யொரு கடலிற் பலகுமிழி யுதிப்பதுபோலென்றவரோ.

பொருள்:- பரம்- பிரம்மம், ஏகமாயும்- ஒன்றாயிருந்தும், அதில் அந்தப் பிரம்மதத்தில், பலசீவர்- நாநா ஜீவர்களும் ஏது எனவே- எவ்வாறு உண்டானார்கள் என வினவ, ஒரு கடலில்- ஒரே சமுத்திர ஜலத்தில் பல குமிழிகள் உதிப்பது போல, நாநா- குமிழிகள் காற்றின் வசத்தால் உண்டாவதைப்போல அனாதி கரும வசத்தால் ஒரே பிரம்மத்தின்கண் கற்பித ஜீவர்கள் தோன்றலாம் விநோதமில்லை

கீதாசாரத் தாலாட்டு

என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

77. சீவனது தானென்றுஞ் சேரும் பிரமமென்று
மாவதுவோ பேரின்பமாங்க தெனக் கோதுமென.

பொருள்:- சீவன் தானென்றும்- ஜீவன் எனது வடிவமென்றும், பிரமம் சேருமென்றும் ஆவதுவோ இனி பிரம வடிவம் ஆவேனென்று எண்ணுவதோ, பேரின்பம் பிரம்மானந்தம், அது அந்த அனந்தமாம் விபரத்தை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஓதுமென கூறியருளுமென்று அருச்சுனன் வினவ.

78. ஏகம்பிரம மிரண்டிலை நீவேறுமல
சோகமுறும் பேதமறில் தோன்றுமின்ப மென்றவரோ.

பொருள்:- பிரமம்- பிரம்ம சொரூபம், ஏகம்- ஒன்று, இரண்டிலை- துவிதம் இல்லை, நீ வேறும் அல்- அருச்சுனனான நீ அந்த பிரம்மத்தின் அன்னியம் அன்று, சோகமுறும்-துன்பந் தரும், பேதம் அறில்- நன்றாகச் செய்யும் சிரவண மனன நிதித்யாசனங்களினால் ஜீவ பேதங்கள் அனைத்தும் அடியோடு நாசமாயின, இன்பம் தோன்றும்- பிரம்மானந்தம் தானே விளங்கும் என்றவரோ என்றருளிய பகவானோ நீர்.

79. சீவபேதம் போமோ சித்தொன்றாமோ வெனவே
யாவன்மனமறுஞ் சுழுத்தியவத்தையிற் பாரென்றவரோ.

பொருள்:- சீவபேதம் போமோ- மயலால் தோன்றும் ஜீவனது பேத திருஷ்டி நீங்குமோ, சித்து ஒன்று ஆமோ என- சித்துரூபமான நான் ஏகனாக சர்வபேதமுமின்றி எப்போது விளங்குவேன் சுவாமி என்று பார்த்தன் வினவ, ஆவல் மனம் அறும்- ஆசை முதலிய கெட்ட குணங்களையுடைய மனம் தனது சகாக்களான மற்றைய இந்திரியங்களோடு அவித்தையில் லீனமாயிருக்கும், சுழுத்தி அவத்தையில் பார்- உறக்க அவத்தையின் நிலையைப் பற்றி நீயே யோசித்துப் பார்,

80. பேதமில் வில்வுலகம் பிரமமய மென்றறிந்தும்
பூதமயமாய்த் தோற்றல் போகாததே தெனவே.

பொருள்:- இவ்வுலகம் இந்த நாம ரூப பிரபஞ்சம், பேதமல-
பிரம்மத்தின் பின்னமன்று. பிரம்மமயம் பிரம்ம சொரூபமே, என்று
அறிந்தும் என்று நன்றாக விசாரித்துப் பார்த்தாலும், பூதமயமாய்த்
தோற்றல் மீண்டும் மீண்டும் பூத பௌதிக நாமரூபப் பிரபஞ்சமாகக்
காணப்படுதல், போகாதது ஏது நீங்காதது என்ன காரணம், எனவே
என்று வினவ.

81. கானலை நீரென்றோடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வானுலவு நீராகி வயங்குதல் போலென்றவரோ.

பொருள்:- கானலை சூரிய கிரணத்தால் தோன்றும்
பொய்யான கானல் ஜலத்தை, நீர் என்று உண்மையான ஜலம்
என்று, ஓடி- போய் நேரே, கண்டவர்க்கு இது உண்மையான ஜலம்
அன்று என தெரிந்தவர்க்கு, தீர்ந்த பின்னும் உண்மையான நீர் அல்ல
என்ற மயக்கம் தெளிந்த பிறகும், வான் உலவு ஆகாயத்திலிருந்து,
பெய்த நீராகி உண்மையான ஜலம் போல வயங்குதல் போல-
காணப்படுதல்போல என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

82. அறிவானு நல்லறிவு மறியப்படும் பொருளும்
பிறிவாய் மூன்றாயிருத்தல் பேதமலவோ வெனவே.

பொருள்:- அறிவானும் அறிகின்றவனும், நல்ல அறிவும்
ஞானமும், அறியப்படும் பொருளும் அறியக்கூடிய பொருளும்,
ஞேயமும், பிறிவாய் பேதமாக, மூன்றாயிருத்தல் திரிபுடியாகக்
காணப்படுதல், பேதம் அலவோ இத்தோற்றம் பேத
திருஷ்டியன்றோ, எனவே என்று வினவ.

83. சொப்பனத்தில் தனித்தொருவன் தோற்றம் வேறில்லையங்கே
கற்பனையாம் பொருளறிவு காண்பவன்போ லென்றவரோ.

பொருள்:- சொப்பனத்தில் கனவில், ஒருவன் தனித்து ஒரு
மனிதன் தனியாக நித்திரை செய்யும்பொழுது, தோற்றம் வேறு
இல்லை அங்கே-பிரபஞ்ச தோற்றம் எதுவும் உண்மையில் அங்கு
இல்லை. கற்பனையாம் ஆனால் கனவு காண்பவனது மனத்தால்

அப்போது கற்பிக்கப்பட்ட, பொருள்- அறியக்கூடிய குடம் முதலிய பொருள்கள், அறிவு- ஞானம், காண்பவன்- பார்க்கின்றவன் போல், (இந்தக் கற்பனா திரிபுடிகள் காணும் பொருள் காணும் அறிவு காண்பவன் முதலியவை உண்டாதல் போல) இந்த கற்பனா ஜாக்கிரத்தும், மானஸ கற்பனா திரிபுடிகள் பல தோன்றலாம். என்றவரோ- என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

84. கற்பனையாம் பேதங்கற் காணாமற்போம் வகையை
விற்பனமா நானறிய விளம்புமெனவே வணங்க.

பொருள்:- கற்பனையாம் பேதங்கள்- பொய்யாகிய பேதங்கள், காணாமல்போம் வகையை- தோன்றாமல் நீங்கும் தன்மையை, விற்பனமா நானறிய- நன்றாய் அடியேன் தெரிந்துகொள்ள விளம்பும் என்- கூறியருளுமென்று வணங்க- பணிவோடு விண்ணப்பிக்க.

85. துரியமாம் யோகத்தால் தூய மநம் லயமானால்
அரியமூவகை விகற்ப மழியுமென்று சொன்னவரோ.

பொருள்:- துரியமாம்-சுத்த ஆன்மா விளங்குவதற்கு தகுதியான நான்காம் அவத்தையாம் துரியத்தில், யோகத்தால்- நிர்விகல்ப சமாதி வடிவமான அப்யாசத்தின் முடிவில், தூய மனம்- சத்துவ மனமும், லயமானால்- பாலில் கலந்த ஜலம்போல ஆன்மாவில் அபேதமாயின. அரிய- அவிவேகிகளால் விடுதற்கரிய, மூவகை விகற்பம்- திரிபுடியின் தோற்றம், அழியும்- நீங்கும், என்று- என, சொன்னவரோ- கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

86. சிறந்திருக்கு மாந்மாவுஞ் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத வகையேது சொல்லுமென.

பொருள்:- சிறந்திருக்கும் ஆன்மாவும்- சச்சிதானந்த சிறப்போடு நான் நான் என விளங்கும் ஆன்ம சொரூபம், செகமெல்லாம்- பிரபஞ்சம் அனைத்தும், நிறைந்திருந்தும்- பூரித்திருப்பினும், மறைந்து- மறைவாக, எனக்கு - அடியேனுக்கு, தோன்றாத வகை- காணப்படாத தன்மை, ஏது- என்ன காரணம், சொல்லுமென- கூறியருளுமென்று வினவ.

87. சத்துச் சித்தாநந்தந் தாமுன்று மதனுடனே
யொத்துற்று நாமவருவஞ் சகமாகி.
88. இருக்கையினில் தோற்றாதிவை மூன்றும் பிரமமென
மரிக்கில்வரும் பின்னிரண்டு மறிசகமென்றுரைத்தவரோ.

பொருள்:- சத்து சித்து ஆனந்தம் மூன்றும் நித்தியத்தன்மை, பேரறிவு, ஆனந்தம் ஆகிய மூன்றும், நாம உருவம் அதனுடனே நாம உருவத்தோடு, ஒத்துற்று-சேர்ந்து, சகமாகி- பிரபஞ்சமாகி, இருக்கையினில் இருத்தலால், தோற்றாது- தனது ஆனந்தவடிவ ஆன்மா விளங்காது, இவை மூன்றும் சச்சிதானந்த மூன்றும், பிரமமென-பிரமத்தின் இலக்கணமென்றும், பின்னிரண்டும்- ஏனைய நாமரூபம் இரண்டும், மறிசகமென்றும்- மித்தையான ஜகத்தின் லக்ஷணமென்று, மரிக்கில்- இடைவிடாது அப்யாசம் செய்து வந்தால், வரும்- நாம உருவம் நீங்கி சச்சிதானந்த வடிவ தன் சொரூபம் அப்யாச மிகுதியளால் அபரோக்ஷமாக விளங்கும், என்று-என, உரைத்தலரோ- அருளிய பகவானோ நீர்.

89. அறிந்துகொள் ஞானத்தாலே யாந்மாவையென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிரு மான்மாவந் திருசிய மாமோவெனவே.

பொருள்:- ஆன்மாவை- தன் சொரூபத்தை, ஞானத்தாலே- அபரோக்ஷ விருத்தியாலே, அறிந்துகொள்- அறியவேண்டும், என்று உரைத்தீர்- எனத் தாங்கள் கூறியருளினீர், சிறந்து ஒளிரும்- சிறப்போடு விளங்கும், ஆன்மாவும்- ஆத்மாவும், திருசியம் ஆமோ- காணப்படு பொருளாகுமோ, எனவே- என்று வினவ.

90. முந்திய ஞானத்தாலே முதிருமஞ்ஞானந் துரக்கிற்
சிந்தையிலான்மாச் சுயமாய்த் திகழுமென்று சொன்னவரோ.

பொருள்:- முந்திய ஞானத்தாலே- அபரோக்ஷ ஞானத்தாலே, முதிரும்- மிகுதியான, அஞ்ஞானந்துரக்கில்- ஆவரணம் (மாயை) நாசமாயின், சிந்தையில்- இருதயத்தில், ஆன்மா- தன் சொரூபம், சுயமாய்த் திகழும்- தானே விளங்கும், என்று சொன்னவரோ- எனக்

கூறிய பகவானோ நீர்.

91. இனியமுத்திச் சுகமிருப்பதெப்படி யென்றேவினவ
அனுபவத்திலறிவிடயா னந்தம்போ லென்றவரோ.

பொருள்: இனிய முத்திசுகம் நல்ல மோகக்ஷ ஆனந்தம், எப்படி இருப்பது எவ்வாறு இருக்கும், என்று வினவ என அருச்சுனன் கேள்வி கேட்க, அனுபவத்தில் அறி ஸ்வானுபூதியால் தான் தனக்கே விளக்கமாம், விடயானந்தம் போல் பழத்தின் சுவையை அனுபவித்தவன் அதன் சுவையை எப்படி விளக்க முடியும்? முடியாதல்லவா, அதைப்போல மோகக்ஷ சுகமும் அனுபவிப்பவருக்கத்தான் விளங்கும், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

92. மநலயம் வந்தவரலது மற்றிலரோ முத்தரெனச்
சநகனைப்போற் சீவன்முத்தர் தாமுமுளரென்றவரோ.

பொருள்: மனலயம் வந்தவர் அலது மனம் அடங்கி எந்தச் செயலும் செய்யாதவர்களான ஜடபரதர், சுகர் போன்று இல்லாமல், முத்தர் செயல்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் ஜீவன் முத்தர்கள், இலரோ இருப்பது இல்லையோ, எனஎன்று வினவ, ஜீவன்முத்தர் தாம்ஜீவன்முத்தர்கள், ஜனகனைப்போலும் உளர் ஜனகராஜர் முதலியோர் போல் அரசாட்சி செய்துகொண்டே ஜீவன்முத்தர்களாக இருப்பார்கள், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

93. சீவன்முத்தியடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமும்
நாவுரைக்கும் வாசகமும் நானறியச் சொல்லுமென.

பொருள்: ஜீவன் முத்தியடைந்தோர்கள் ஜீவித்திருக்கும்போதே நான் கர்த்தா என்ற சம்சாரங்கள் நீங்கிய மஹான்களது, செயலும் அவர்கள் செய்யக்கூடிய செயல்களும், அவர்தம் குணமும் அவர்களது அந்தக்கரண தர்மங்களும், நாவுரைக்கும் வாசகமும் வாக்கு முதலிய இந்திரிய செயல்பாடுகளும், நான் அடியேன், அறிய தெரிந்துகொள்ள, சொல்லுமென கூறியருளுமென்று வினவ.

94. வருங்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல் பருத்தல் குறைதல்
ஒருங்கலுமெய்க் கென்றதனை யொறுத்திருப்பா ரென்றவரோ.

பொருள்:- வருங்கருவு தாயின் கர்ப்பத்தில் சிசுவாக இருத்தலும், பிறப்பினொடு பிறந்து குழந்தைப் பருவமாதலும், வளர்தல் இருபது வயது வரை வளர்ந்து குமாரப் பருவமடைதலும், பருத்தல் நாற்பது வயது வரையிலும் சரீரம் பருத்து யௌவனப் பருவம் அடைதலும், குறைதல் பிறகு நரை திரையோடு கிழப்பருவம் அடைதலும், ஒருங்கலும் அதன்பிறகு மரணமடைந்து பிணமாக மாறுதலும், மெய்க்கு என பொய்யாகிய தேகத்திற்கே ஒழிய ஆன்மாவான நித்திய வியாபக வடிவமாக இருக்கும் எனக்கு இந்த ஆறு விகாரங்களும் இல்லை என்று, ஒறுத்து இருப்பார் விகாரங்களால் உண்டாகிய சரீர வேதனையை பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

95. பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுஞ் செல்வதுவு
மேற்பதுவுங் கரண தன்மமெனத் துணிவாரென்றவரோ.

பொருள்:- பார்ப்பதுவும் கண்களால் உருவத்தைக் காண்பதுவும், கேட்பதுவும் காதுகளால் சப்தத்தை அறிவதுவும், பகர்வதுவும் வாக்கினால் பேசுவதும், செல்வதுவும் காலால் நடப்பதுவும், ஏற்பதுவும் கையால் வாங்குவதும், கரணதன்மம் இச்செயல்கள் எல்லாம் இந்திரியங்களுடையதே தவிர அசங்க சாக்ஷியாகிய ஆன்மாவாக விளங்கும் எனக்கு இல்லை, என என்று, துணிவார் உறுதியான அனுபவம் உடையவராக இருப்பார், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

96. பசிதாகமுயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ் சுகங்காமம்
வசிகோப மதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பாரென்றவரோ.

பொருள்:- பசி தாகம் உணவு தண்ணீர் இவைகளின் தேவை, உயிர்க்கென பிராணனுக்கு என்றும், பயந்துக்கம் சுகம் காமம் பயப்படுதலும் இன்பம் துன்பம் விருப்பம் முதலியவைகளும், வசி கோபம் முதலில் அடைந்தவனை துன்புறுத்தி பின் மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தும் கோபமும் மதிக்கு என

புத்திக்குத்தான் என்று, மகிழ்ந்திருப்பார்- ஆன்மாவாகிய தனக்கு இவைகள் எதுவும் இல்லை என்று சந்தோஷமாயிருப்பார், என்றவரோ- என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

97. வீடுந்தாரமு முறவுமேவி யென்றுமிருந்தாலும்
நீடுந்தாமரையிலைநீர் நிகராவாரென்றவரோ.

பொருள்:- வீடும்- இல்லமும், தாரமும்- மனைவியும், உறவும்- பந்துக்களோடும், என்றும்- எப்போதும், மேவியிருந்தாலும்- கூடியிருந்தாலும், நீடும்- தண்ணீர் உள்ள அளவு வளரக்கூடிய, தாமரையிலை நீர் நிகர் ஆவர்- தாமரையிலையில் இருக்கும் நீர் இலையோடு ஒட்டாதிருத்தல்போல இம்மஹான்களும் வீடு மனைவி மக்கள் உறவினர்களிடத்தில் பற்றுதலை அடைய மாட்டார்கள், என்றவரோ-என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

98. பற்றிடுங்காயமுந்தானும் பன்னாளொன்றாயினும்பின்
உற்றபுளியம் பழமுமோடு மொப்பரென்றவரோ.

பொருள்:- பற்றிடும்- அவிவேகிகளால் நானென்று அபிமானிக்கப்படும், காயமும்- சரீரமும், தானும்- ஆன்மாவும், பன்னாள் ஒன்றாயினும்- அக்ஞானதிசையில் அனேக நாள் அத்யாசத்தால் ஏகமாக இருந்தாலும், பின்- ஞானம் வந்த பிறகு, உற்ற புளியம்பழமும் ஓடும் ஒப்பார்- காயாக இருந்தபோது பிரிக்க முடியாமல் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருந்த தோலும் காயும் பழமானபின் பழமும் ஓடும் பிறிந்து வேறாதல் போல சரீரம் தானல்லவென்ற அதன் சாக்ஷி வடிவ ஆன்மாவே தானென்றும் நன்றாகப் பிரிவுபட்டு விளங்குவர், என்றவரோ- என்று கூறியருளிய பகவானோ நீர்.

99. கூறுமுல கியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்ஞானம் வந்தோர்
சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும் போற்றிரிவார் கானென்றவரோ.

பொருள்:- கூறும்- பொய்யென்று சுருதியில் சொல்லும், உலக இயற்கையுடன் கூடினும்- லௌகீகப் பிரபஞ்சத்தோடு சேர்ந்து சகலவித கர்மங்களைச் செய்து அதனோடு வாழ்ந்து வந்தாலும், மெய்ஞ்ஞானம் வந்தோர்- உண்மையான மஹான்கள், சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும் போல-பிள்ளைப்பூச்சி சேற்றிலே பிறந்து

சேற்றிலே வாழ்ந்தாலும், எங்ஙனம் அதனோடு ஒட்டுவது இல்லையோ அங்ஙனமே, திரிவார் மஹான்களும் உலகத்தோடு எவ்வளவு கருமங்களை உலக உபகாரமாகச் செய்து வாழ்ந்து வந்தாலும் தான் எப்போதும் வேறென்று பிரிந்து பற்றின்றி வாழ்வார்கள், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

100. ததியூடு கடைந்த வெண்ணைத்தான் மோரிற் கிடப்பதுபோல் மதியோடு கூடினும் பின்மயங்கார் காணென்றவரோ.

பொருள்:- ததியூடு கடைந்த வெண்ணெய்- தயிரைக் கடைந்து அதிலிருந்து பிரித்தெடுத்த வெண்ணெய்தான்- அந்த வெண்ணெய் கெட்டியாகும்பொருட்டு, மோரில்- பிரித்து எடுத்த மோரில் போட்டு வைப்பது போல, மதியோடு கூடினும் புத்தியோடு தாதான்மியமாயிருந்த ஆன்மாவை பிரித்து எடுத்தபின் மீண்டும் அந்த புத்தியோடு கூடியிருந்தும், பின் ஞானம் வந்தபின் மயங்கார்- அபேதரூப மயக்கத்தை அடையார்கள், என்றவரோ என்று அருளிய பகவானோ நீர்.

101. அருச்சுனன்தன் பொருட்டாக வனைவருக்குஞானம்வரப் பொருந்திய தேசிகவடிவாம் புண்ணியரே கண்வளரீர்.

பொருள்:- அருச்சுனன் தன் பொருட்டாக- பார்த்தன் முன்னிலையாக, அனைவருக்கும்- சகல அதிகாரிகளுக்கும், ஞானம் வர- தத்துவ ஞானம் உதயமாகும் பொருட்டு, தேசிக வடிவாய்ப் பொருந்திய- ரதத்தில் ஆசாரியனாக எழுந்தருளிய, புண்ணியரே- புண்யச்லோகரென்று பாகவதம், பாரதம் முதலிய மஹாபுராணங்கள் புகழும் பரந்தாமரே பிரபு, கண்வளரீர்- நித்திரை செய்யும் அய்யனே.

102. ஆயர்குல மாதரளவிலோரைப் புணர்ந்தும்
தூய பதினாறாயிரவருடன் தோய்ந்திருந்தும்.

103. பரமமுனிவர் முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டியன்று
பிரமசரியஞ் செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர்.

பொருள்:- ஆயர்குலமாதர்- யாதவகுலப் பெண்கள், அளவிலோரை- அனேகரை, புணர்ந்தும்- மனைவிகளாக அடைந்திருந்தும், தூய- பரிசுத்த பக்தரான, பதினாறாயிரவர் உடன் தோய்ந்திருந்தும்- நரகாசுரனால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த அரச கன்னிகைகளை அந்த நரகாசுரனைக் கொன்று அவர்களை மீட்டு

கீதாசாரத் தாலாட்டு

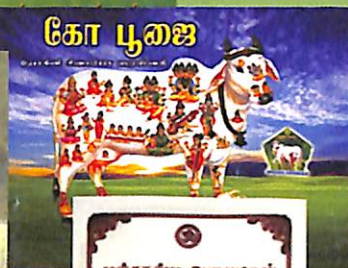
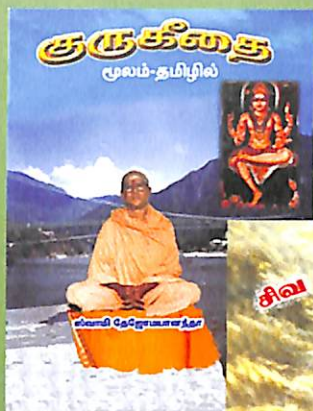
அவர்களைப் போம் என்று அனுப்ப முன் ஜன்ம எண்ணத்தால் அவர்கள் போகாது பகவானையே மணம் புரிந்துகொள்ள அவர்களோடு ஜலக்ரீடை செய்தும் உத்தரையின் கர்ப்பத்திலிருந்த சிசு அச்வத்தாமனது கொடுஞ் செயலால் கெட்டு வெறும் பிண்டமாகக் கீழே ஜனிக்க அதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிராதிகள் சந்ததியே அற்றுவிட்டதெனப் பகவானிடத்தில் முறையிட பகவான் பிரம்மச்சாரிகள் கையால் ஸ்பரிசித்தால் உயிர் பெற்று எழும் என்று கூறியருள அதன்பிறகு அவ்வரசரின் வேண்டுகோளால் நாரதாதி ரிஷிகளாகிய எல்லோரும் அங்கு வந்திருக்க அவர்கள் சபையில் சுத்த பிரம்மச்சாரிகள் இந்த சிசு பிண்டத்தை தொட்டவுடன் உயிர் பெற்று எழும் என்று பகவான் ஆக்ஞாபிக்க யாரும் தொடமாட்டாதவராய் அச்சமுற்றிருக்க அப்போது நமது ஆதிமூலமாகிய பகவான், பரமமுனிவர் முன்னே அந்த மேலாகிய நாரதாதி மனன சீலரின் சன்னதியில், பரிச்சித்ததைத் தீண்டி- நான் பரம பவித்திர பிரம்மச்சாரியென்று செந்தாமரை போன்ற கரத்தால் ஸ்பரிசித்து, அன்று அந்த பாரத யுத்த முடிந்த காலத்தில், பிரமசரியஞ் செலுத்தும் நான் பிரம்மச்சாரியென்று யாவர்க்கும் உணர்த்திய, பேரொளியே ஸ்வப்ரகாச வாசுதேவரே, கண்வளர்ந் நித்திரை செய்வீர் ஸ்வாம்.

104. ஆதிமூலம் விசயற்காதி மறையின் பொருளை
யோதியுணர்த்துமிந்த வுண்மைதனை - காதலுற்றுக்
கற்றோருங் கேட்டோருங் காசினியில் வாழ்ந்துமுத்தி
பெற்றோர்கண் முத்தர் பெறும்பேறு.

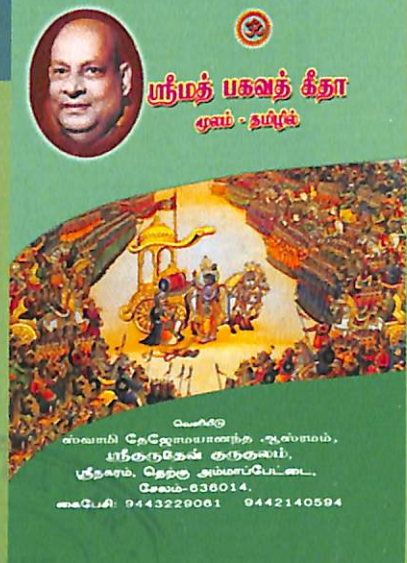
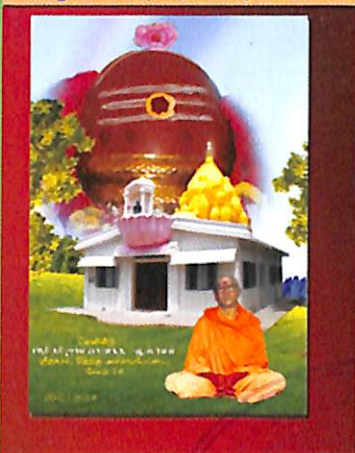
பொருள்:- ஆதிமூலம் சர்வ காரணரான பரந்தாமன், விசயற்கு அருச்சுனனுக்கு, ஆதிமறையின் பொருளை அநாதியான உபநிடதத்தின் அர்த்தத்தை, ஓதி யுத்த சமயத்தில் உபதேசித்து, உணர்த்தும் அறிவிக்கும், இந்த உண்மைதனை இந்த கீதாசாரமேனும் பரமார்த்த தரிசனமாகிய நூலினை, காதலுற்று சிரத்தையோடு , கற்றோரும் ஆசிரியரிடத்தில் வாசித்தவரும், கேட்டோரும், காசினியில் இப்பூவலகில், வாழ்ந்து நீடுழி வாழ்ந்து, முத்தர் பெறும்பேறு ஜீவன்முத்தர்கள் அடைந்திருக்கும் முத்தி நிலையாகிய பெறும் பேற்றை, முத்தி பெற்றோர்கள் ஜீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

கீதாசாரத் தாலாட்டு முற்றிற்று.

எமது இதர வெளியீடுகள்

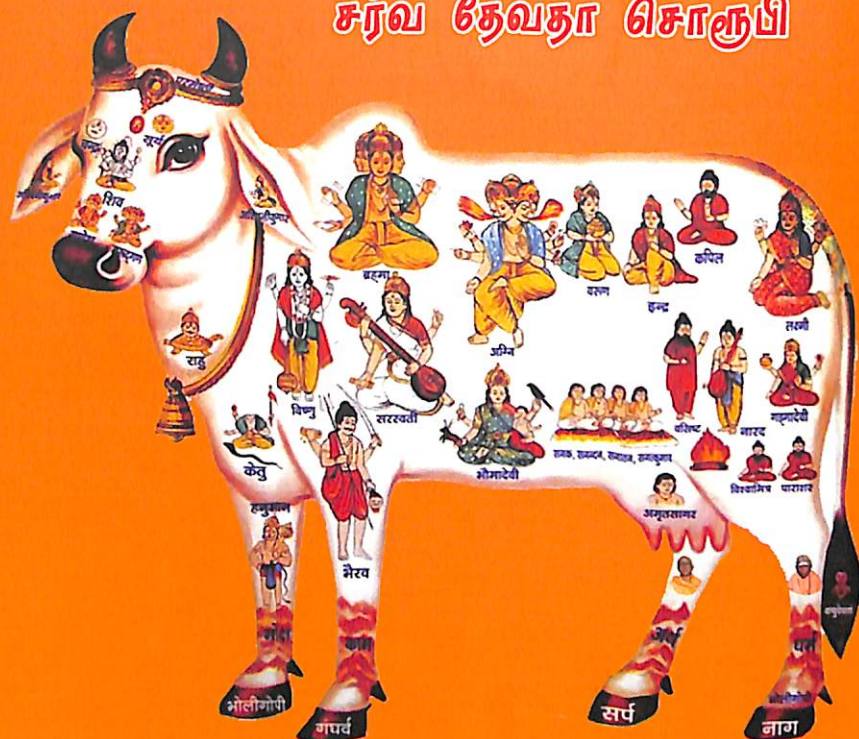
**மரீனிஸ்வரமத் மந்திரி
தம்பலங்கே நனைவு மலர்**

29549

LIBRARY, KOVILLOOR

கோமாதா
சர்வ தேவதா சொரூபி

நடமாடும் கோவிலாக விளங்கும்
கோமாதாவிற்கு பூஜை செய்து
கோமாதா அருளைப் பெறுவீர்

விலை: ரூ. 20-00